

GOUDEN VISSERIJJUBILEUM TE NIEUWPOORT

Vorige week werd te Nieuwpoort het gouden jubileum gevierd van twee mensen die in de visserijwereld zeer goed gekend zijn en bijzonderlijk te Nieuwpoort.

Ze werden er op het stadhuis feestelijk ontvangen en door het stadsbestuur met de gebruikelijke bloemen en geschenken bedeeld. Het waren Maurits Vandenabeele en Lucia Decoster.

Te dezer gelegenheid was het burgemeester Mommerency die hun geschiedenis uit de doeken deed en hun leven als volgt beschreef:

Het is op 22 augustus jl. vijftig jaar geleden dat Maurits Albert Vandenabeele zijn ja-woord gaf aan Lucia Maria Decoster. Of het sedertdien steeds «ja» geweest is, laat ik in het midden en zullen we niet nader onderzoeken. Wat we wel weten is, dat twee typische Nieuwpoortse figuren thans officieel op het stadhuis worden ontvangen n.a.v. hun gouden huwelijksjubileum.

Maurice, voor één keer beginnen we met de mannen — we mogen wel, nietwaar Lucie — werd als derde kind op 29 juni 1902 geboren in het huisgezin van Siméon Vandenabeele en van moeder «Fiene» waar er acht zonen waren. Allen, uitgenomen de jongste, Arthur, zijn vissers geweest. Maurice was reeds vanaf zijn prieste jeugdijaren, door de zee aangetrokken. Toen het huisgezin Vandenabeele in de jaren 1915-1916 te Dieppe vertoefde, trok hij reeds het zeegat in met een Oostendse «schover» van Jef Lacquet. Die naam zal U, Maurice, nog heel bekend voorkomen. Na zijn huwelijk, waarde hij als matroos met de stoomschepen «Clara» en «Anna» van de Nieuwpoortse rederij «Handel en Scheepvaart». Vanaf 1929 beoefende hij gedurende 11 jaar de kustvisserij met de scheepjes van Alex en Jef Verbanck. Ja, onze «mienemeester» kan nog steeds zo sappig vertellen over de belevenissen op zee en aan land toen jullie samen vaarden. Hierover kan nu, jammer genoeg, niet uitgeweid worden, maar het zou zeer interessant zijn.

Zoals gezegd, waarde U, vanaf 1929 met de N.27 en vanaf 1934 met het nieuw scheepje N.52 «St Pierre» van dezelfde eigenaars tot in 1939.

Toen in 1940 de oorlog uitbrak, waarde Maurice met de P.4 van Poliet Beyen en vluchtte met zijn gezin w.o. drie kinderen naar Frankrijk. Dat zijn levensweg niet over een pad vol rozen verliep, werd daar ondervonden. De jongst geborene, Lucien, overleed er. Na de vluchtperikelen kwam het gezin Vandenabeele terug naar Nieuwpoort. Het lijden was nog niet voorbij, integendeel. Gedurende de lange en gevaarlijke oorlogsjaren werd weer gevaren. Talrijke vissersfamilies werden zwaar getroffen. Ook het pijnlijke verlies van Uw broer Warden, kwam de familie Vandenabeele treffen. Heel wat leed en verdriet overspoelde onze vissersstad. Maar... het zouden geen vissers zijn, moesten ze niet doorzetten.

Zo bleef Maurits ook na de oorlog verder «varen op de woelige baren, bij storm en bij wind...5 zoals een visserslied het zo mooi verhaalt. Thans geniet hij van een welverdiende rust, samen met zijn Lucie.

Lucie, ook over U willen we het nog even hebben. U werd op 9 september 1903 geboren als Lucia Maria Decoster. Ook zij bezat de trek naar de «kaaien». Zij was steeds «van de smeten», wanneer sprout of haring werd gelost. Toen, tijdens het haringseizoen, met de «beeg» werd gevestigd, op de gekende panharing, was Lucie in de vroege morgenuren op de Kaai. Ja, waar is de tijd dat ze aan boord klauterde om te helpen de haring tellen om in mandjes van 200 stuks op

Nog zeer lang zouden we over het leven van die mensen kunnen spreken. Onze tijd is, voor het officiële gedeelte, beperkt. Straks als we het glas zullen heffen, kan nog zeer gemoedelijk nagekaart worden

over die lange, mooie, maar soms harde jaren.

We houden er aan U, Lucie en Maurice, van harte geluk te wensen om uw gouden huwelijksfeest en rekenen er op dat U verder, in een uitstekende gezondheid en in ons zo dierbaar Nieuwpoort, nog lang moge samen leven. Wij verwachten U binnen 10 jaar opnieuw op deze plaats om uw diamanten bruiloft te vieren. «Denk niet aan het verleden, maar reken op de toekomst» zo wordt toch dikwijls gezegd.

Tot daar de burgemeester.

Daarna had een kleine ontvangst plaats en werd een goed glaasje op dit mooi vissersgezin gedronken.

Wij voegen onze gelukwensen aan Maurice en Lucia bij die van de velen en hopen dat dit kloekke ras ook zijn diamanten bruiloft te Nieuwpoort zal mogen vieren.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

ONGEVALLEN IN DE VISSERIJ OP ZEE

De B.604 toebehorende aan Mw Mary Cattoor met als schipper Verbeke Albert, moest met schroefschade door de Z.465 van Vandierendonck Raymond naar de haven van Zeebrugge opgesleept worden.

De Z.200, schipper Vantorre Gerard, werd op de terugreis van de visserij door een tweemotorig schroefvliegtuig van de Kon. Marine driemaal overvlogen, die op een halve mijl bewesten de Z.200 vier rookbommen uitgooide met het inzicht hem aan te manen de koers te wijzigen.

Van koers veranderd werd een beetje verder een oranje reddingsboei opgevist met de overschilderde kentekens «Deapstone-Southampton». Gedurende een half uur werd rondgevaren maar niets verder opgemerkt.

Oostende Radio werd daarvan ingelicht en de reddingsboei te Zeebrugge aan de waterschout afgegeven.

De Z.592 rederij «Pax» van Zeebrugge met als schipper Couwzyer Walter, sloeg vast aan een wrak en verloor zijn korre. Na in Great Yarmouth binnengelopen te zijn om er een nieuwe korre op te zetten, sloeg men ter visserij opnieuw vast op 6 mijl ten Noorden van het lichtschip Smith's Knoll. Hierbij brak de remslede van de vislier, waardoor men de thuishaven moest aandoen.

YACHT BINNENGESLEEPT

De Z.88, schipper Rammeloo Willy, was ter garnaalvangst in de omgeving van de Wenduinebank toen een rode vuurpijl de lucht inging. Koers werd gezet naar het motoryacht Outlaw welke na 4 mijl afstand bereikt werd en vroeg om opgesleept te worden naar Zeebrugge met een tros in de schroef.

Terugkomend van de visserij heeft de Z.593 schipper Uterwulgh Jacques, ter hoogte van de havenmuur van Zeebrugge, de trommel van de keerkoppeling zien breken, maar hij kon nog op eigen kracht de kaaimuur bereiken.

Ter visserij zijnde heeft de Z.183 van de rederij Hertsens, schipper Ackx Robert, het vistuig opgevist van een Britse seinetvisser, die verward zat in eigen visboel.

Het vistuig van de Brit werd verwijderd er wel op lettend zo weinig mogelijk schade te berokkenen en teruggegeven aan de L.H. 304.

De Z.200, schipper Vantorre Gerard, moest vorige reis Hantsholm (Denemarken) binnenlopen, na vastgelopen te zijn met het stuurboordnet, waardoor veel water langs de schroefpakking binnenkwam en een herstelling op zee eerst mogelijk bleek.

Daar deze herstelling achteraf op zee niet goed scheen gedaan, werd naar de thuishaven gevaren.

Onderweg werd de reddingsboei opgevist waarvan hoger sprake.

De Z.88 moest de garnaalvisserij stopzetten, gevolg van het feit dat een remband van de vislier brak en de staalraad afliep.

WORDT KABELJAUW PEPERDUUR ?

Dit is de titel van een artikel welke we heden in een dagblad te lezen krijgen naar aanleiding van het bericht welke visgroothandelaars van Zeebrugge maandag ontvingen van uit Denemarken, waaruit blijkt dat de aanvoer van kabeljauw aldaar dient stopgezet omdat het toegelaten kwota bereikt is. Dit is nog het geval niet, maar wordt verwacht.

Het is immers een feit dat de meeste Deense kabeljauw op de Belgische markt ingevoerd wordt en dat dit voor gevolg kan of zal hebben dat kabeljauw welke gedurende de ganse maand juli en oogst gemiddeld geen 25 fr per kg bereikte, nu kan verdubbelen in prijs.

Nu wordt reeds door de groothandel moord en brand geschreeuwd dat de kabeljauw van prijs zal verdubbelen.

Dit kan en alles hangt af van de vangsten in de Noordzee en het Kanaal door de onzen.

Daarmee zal het eerste bewijs geleverd worden dat het toegepast systeem van kwota's ongezond is. Daarmee zullen de diepvriesinstellingen, die tijdens de goedkope periode hun frigo's opstapelden kunnen uitverkopen (?) Maar daarmee zal meer en meer bewezen worden dat het veel verstandiger ware, bepaalde visgronden gedurende bepaalde tijdstippen van het jaar te verbieden, zodat reders schikkingen kunnen nemen om ofwel stil te liggen, ofwel andere visserijgronden tijdelijk op te zoeken.

Het huidige stelsel van beperking van schol, tong en kabeljauw-aanvoer maakt zijn kinderziekte door. De tijd zal uitwijzen hoe en wanneer men de genomen maatregelen moet aanpassen.

„GODETIA” IN IERSE WATEREN

Het Belgisch visserijwachtschip Godetia, heeft in augustus samen met het Nederlandse De Hoop en het Franse L'Agile, in de Ierse wateren geopereerd. Ook de Ierse visserij schepen worden van de bewegingen van deze wachtschepen op de hoogte gebracht zodat ze in ogenblikken van nood voor medikale hulp en andere op deze hospitaalschepen beroep kunnen doen. De Godetia die Swansea en Dublin als basishaven gebruikt, heeft tot het begin september in de Ierse Zee, het Kanaal van Bristol en het Kanaal van Engeland gekruist. In het boekje uitgegeven door de Europese Economische Gemeenschap, namelijk onder de titel «Medisch-Technisch Meteorologische Hulp aan Vissersvaartuigen op de Hoge Zee» worden alle details weergegeven over de bewegingen van de drie hospitaalschepen voornoemd. Dit boekje verschijnt in de verscheidene door de EEG gebruikte talen. Spijtig genoeg wordt dit weeral te laat gemeld en zou dit vóór hun aanwezigheid aldaar moeten zijn bekend gemaakt geweest, omdat ziekte en gekwetste vissers en motordefecten aan boord zich regelmatig voordoen.